

Visie Jeugdhulp IJsselland 2017 – 2020

‘Lokale visie als onderlegger voor de samenwerking aan de transformatie van de jeugdhulp in de regio’

Jeugdhulpregio IJsselland, oktober 2016

Van transitie naar transformatie

Sinds 1-1-2015 zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van de Jeugdwet. Alle vormen van ondersteuning die onder de noemer 'jeugdhulp' zijn samen te brengen, vallen onder deze verantwoordelijkheid. In 2015 en 2016 hebben de 11 gemeenten in IJsselland er voor gekozen deze nieuwe verantwoordelijkheid op te pakken met het accent op de continuïteit van zorg voor de bestaande cliënten. In het algemeen is deze transitie van de taken in IJsselland goed verlopen; de verantwoordelijkheid voor de nieuwe Jeugdwet is opgepakt, er zijn geen grote calamiteiten gemeld.

De uitdaging voor de komende periode is te komen tot een transformatie in de jeugdhulp, het doorvoeren van een aantal noodzakelijke veranderingen in de jeugdhulp. Dit moet leiden tot een beter stelsel met meer en passende uitkomsten. De gemeenten in IJsselland zijn van mening dat deze veranderingen inhoudelijk en vanuit de lokale setting moet worden aangevlogen. Vanuit de lokale (gemeentelijke) 'toegang' en voorveld kunnen de veranderingen worden ingezet, aanbieders van professionele jeugdhulp moeten daarop aansluiten, in samenhang en samenwerking met het lokale voorveld, de lokale toegang en de aanbieders.

De rol van de regionale partijen kan regionaal worden ingevuld; daarbij wordt gezocht naar passende prikkels die leiden tot de beoogde veranderingen. Dat moet er toe leiden dat er veel meer vanuit de context van het kind en het gezin wordt geredeneerd en gewerkt en dat er meer aandacht komt voor preventie en vroegsignalering van problematiek. Dit vraagt ook om een herbezinning op de rol van de lokale overheid als aanjager van de ontwikkelingen en verbinder van de verschillende componenten daarvan; en een gezamenlijke aansturing van en samenwerking met de aanbieders/professionals die hierbij een eigen rol te vervullen hebben.

De gemeenten zien drie verschillende bronnen van transformatie:

- 1) Het gezin; ouders zijn primair verantwoordelijk voor het opgroeien en opvoeden van hun kinderen. Zij zijn in de 'lead' en worden gestimuleerd/geactiveerd/gefaciliteerd om aan te geven wat er in hun situatie moet gebeuren. Daarnaast worden zij betrokken bij wat wel/niet goed gaat en beter kan, anders kijken.
- 2) De aanbieders/professionals; elkaar beter leren kennen, prikkels tot samenwerken rond expertise.
- 3) De gemeente; toegang als vliegwiel voor de benodigde veranderingen.

In deze notitie is beschreven op welke wijze de 11 gemeenten in IJsselland deze transformatie in de jeugdhulp gaan oppakken en hoe ze daarbij regionaal willen samenwerken, om daarmee de lokale opdracht en verantwoordelijkheid optimaal te kunnen invullen.

1. Kern van de herijkte visie als basis voor de regionale samenwerking

De uitvoering van de Jeugdwet is en blijft een lokale verantwoordelijkheid. Hoewel elke gemeente in de regio IJsselland daarbij de eigen keuzes en prioriteiten bepaalt, blijkt dat de 11 gemeenten in de regio allemaal werken vanuit een overeenkomstige visie op de ontwikkeling van de jeugdhulp als onderdeel van het gemeentelijke sociaal domein. Onderstaande dient te worden gelezen als *lokale visie* en daarmee als onderlegger voor de samenwerking bij de transformatie in de regio.

In 2020 is in de gemeenten in IJsselland de jeugdhulp opgebouwd vanuit de reguliere, lokale leefomgeving van het kind, diens ouders/gezin en de directe sociale leefomgeving. De samenleving als geheel draagt bij aan een optimaal (positief) opvoedingsklimaat voor alle kinderen, die als primaire verantwoordelijkheid bij ouders/opvoeders ligt. Eventuele belemmeringen in de ontwikkeling van een kind worden tijdig gesignaleerd, zodat preventieve begeleiding mogelijk is. Daartoe is de lokale jeugdhulp nauw verbonden met het (beroeps-) onderwijs, leerplicht/RMC, de huisarts, het jeugd- en jongerenwerk, sportverenigingen en andere instellingen, organisaties en verenigingen waar kinderen en jongeren mee te maken hebben.

Als de situatie in het gezin dat vraagt, zet de lokale toegang specialistische zorg en kennis, zo vroeg, zwaar en intensief als nodig, direct en maximaal flexibel in. Dit kan een individuele en/of collectieve, lokale en/of (boven-)regionale oplossing zijn. Jongeren krijgen de ondersteuning die nodig is, eventuele wachttijden hebben geen nadelige invloed op de ondersteuning.

De lokale toegang werkt vanuit het principe 'één gezin, één plan, één regie'. Eventuele (professionele) ondersteuning bij de ontwikkeling van een kind is mede gericht op de opvoedkracht van het gezinssysteem en de inbreng van betekenisvolle volwassenen rondom het kind en gezin.

In 2020 is er een duurzame samenwerking tussen gemeenten, cliënten jeugdhulp en hun ouders en/of verzorgers, organisaties en professionals op basis van kwaliteit en vertrouwen. Organisaties en professionals die zijn gecontracteerd worden op kwaliteit en resultaten afgerekend. Inhoudelijke opvattingen en de ervaringen van cliënten en hun ouders/opvoeders staan voorop. Daarbij wordt rekening gehouden met het beschikbare Rijksbudget, dit vormt het financiële kader voor de sturing op de opgaven in de transformatie van de jeugdhulp.

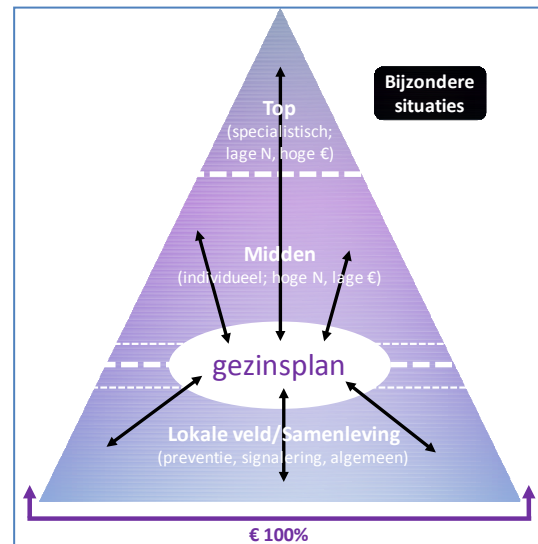
2. Visie leidt tot hernieuwde samenwerking

Om deze visie en de bijbehorende transformatie in de komende jaren te realiseren, staan we als 11 gemeenten in IJsselland voor een aantal (gedeelde) opgaven. De kern van de uitdaging in deze transformatie is het daadwerkelijk centraal stellen van het kind, diens ouders/gezin en de directe sociale leefomgeving. Dit komt vooral tot uiting met de lokale inrichting van het sociaal domein waarbij de lokale toegang de energie tot transformatie levert, met een inzet op preventie en vroegsignalering (in samenwerking met het lokale voorveld).

Onderwerpen van samenwerking

Alle gemeenten in IJsselland kiezen voor een sterke inhoudelijke transformatie die vanuit het lokale veld¹ wordt aangevlogen. Iedere gemeente is hier zelfstandig voor verantwoordelijk. Door regionale samenwerking ontstaan zowel inhoudelijke voordelen (we worden inhoudelijk gezaghebbend en we kunnen sneller meer meters maken) en schaalvoordelen (zoals massa en dus marktmacht bij inkoop). Samenwerking kan echter nooit de plaats innemen van de lokale verantwoordelijkheid, die is en blijft dominant bij de doorontwikkeling van de jeugdhulp. Daarom kiezen we voor samenwerking op de volgende onderdelen/thema's:

- Delen van kennis en ervaringen, succesfactoren, praktijkvoorbeelden, best practices in de uitvoeringspraktijken zodat dit bijdraagt aan de lokale beleidsontwikkeling.
- Aanbrengen van een inhoudelijke focus en die vertalen in een (aangepaste) dataset voor monitoring, verzamelen en bundelen van daarbij passende sturingsinformatie t.b.v. de gezamenlijke regionale inkoop, de lokale beleidsontwikkeling en het onderling spiegelen van voortgang en successen (beleids- en managementrapportages). Hiermee kunnen ons ook vergelijken met ontwikkelingen in andere regio's; we kunnen veel leren van de lokale effecten daarvan op de transformatie.
- Gezamenlijke inkoop/contractering, marktmacht organiseren, maar wel op zodanige wijze dat daarmee het lokaal maatwerk wordt gefaciliteerd. Hiermee krijgen we tevens inzicht in de voortgang van de transformatie bij aanbieders.
- Waar dit nodig, gewenst of mogelijk is, gezamenlijke facturatie en bekostiging.
- We gaan contractmanagement/relatiemanagement regionaal organiseren en met de lokale aanpak verbinden, zodat we uiteindelijk alleen de bewezen effectieve aanbieders contracteren.

Samenwerking bij de inkoop en regionale (financiële) solidariteit

De aansluiting van gespecialiseerde (individuele) jeugdhulp op het lokale veld is belangrijk. Om dit te versterken werken we toe naar flexibele, resultaatgerichte afspraken en bekostiging waar dat kan. We denken dat dit het best aansluit bij het uitgangspunt dat we sturen op kwaliteit en effectiviteit. De ervaringen van inwoners, cliënten en de lokale toegang worden meegenomen in de contractering.

De financiële solidariteit over 85% van het budget, zoals in het Regionaal Transitie Arrangement (RTA) afgesproken, wordt losgelaten. Dit past bij het uitgangspunt van de lokale verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van de jeugdhulp en de transformatie. Voor uitzonderlijke situaties behouden we de regionale (financiële) solidariteit in de vorm van een regeling voor bijzondere situaties (zie bijlage 1).

¹ Lokale veld is de lokale samenleving: wonen, werk, welzijn, (beroeps-)onderwijs, gezondheidszorg, verenigingen, etc.

Dit betreft uitgaven die onvoorzien en onvoorzienbaar (onverwacht, niet vooruit te bepalen), onontkoombaar (er is geen acceptabel alternatief beschikbaar), onuitstelbaar (niet verschuifbaar in de tijd) en onbeïnvloedbaar (geen gevolg van beleidskeuzen van de gemeente) zijn.

3. Opgaven in de transformatie

Om vanuit de huidige situatie toe te werken naar de gewenste situatie is op meerdere terreinen verandering noodzakelijk: de transformatie. De kern daarvan voor jeugdhulp is de eerder vastgestelde visie 'Opvoeden versterken'. Het operationaliseren van deze visie vraagt om een brede aanpak op diverse onderdelen van de dienstverlening in de jeugdhulp en de rol die de gemeente daarbij heeft. Dit noemen we de transformatieopgave. Onder leiding van het Programmamanagement wordt dit nader uitgewerkt in een aantal programmalijnen. Hierna geven we een globaal beeld van deze opgaven.

A. Herdefiniëren van de rol van de gemeenten

De periode van het RTA (2015-2016) stond in het teken van de transitie, het (breed) inrichten van de toegang (gekanteld) met een passende methodiek en was met name gericht op de continuïteit van zorg. De opgave voor de komende periode is de samenwerking tussen cliënten, (gespecialiseerde) jeugdhulp aanbieders, het lokale voorveld en de lokale toegang concreet gestalte te geven.

De rol van de gemeente verandert op onderdelen. Daar waar de gemeente momenteel toch nog vooral een marktmeester is, dient deze te veranderen naar een rol als regisseur en facilitator om kaders te creëren waarbinnen integrale (sociaal domein brede) samenwerking mogelijk is. Het is noodzakelijk dat de individuele gemeenten hier een actief aanjagende en wellicht sturende rol oppakken. Met name sturend in het agenderen van de relevante vraagstukken en actief sturend in het proces om tot nieuwe oplossingen te komen. De gemeente creëert de kaders waar binnen partijen in het veld tot samenwerking rondom kinderen en gezinnen kunnen komen. Deze sturende en aanjagende rol kan op termijn worden vervangen door een meer faciliterende.

Lokaal

- De lokale toegang is het belangrijkste vliegwiel voor het ontwikkelen en realiseren van de transformatie. De lokale uitvoering wordt uitgedaagd actief mee te doen bij het beoordelen en uitproberen van ideeën voor transformatie.
- Het principe van 'Eén gezin, Eén Plan, Eén regie' verder doorontwikkelen. Een integrale aanpak veronderstelt dat vanuit verschillende expertisegebieden wordt samengewerkt bij de ondersteuning van een kind/gezin.
- We verwachten dat de transformatie alleen gestalte krijgt bij een goede samenwerking van cliënten, het lokale voorveld, gespecialiseerde jeugdhulpaanbieders en gemeente. Dit vereist een open houding ten aanzien van deze samenwerking. Elke gemeente stuurt hier actief op, zowel richting de eigen toegang als in de gesprekken met cliënten, gespecialiseerde jeugdhulpaanbieders en het lokale voorveld.

Regionaal

Vanuit deze lokale taken gaan we in de regio kijken welke innovaties in de dienstverlening bijdragen aan de doelen van de transformatie. Dit betekent concreet dat we gezamenlijk sturen op een proces waarin regionale aanbieders gestimuleerd worden om actief na te denken over innovaties, die gericht zijn op het realiseren van de uitgangspunten van de transformatie, het daadwerkelijk centraal stellen van het kind, de ouders/opvoeders en de directe sociale leefomgeving.

B. Aanpassen van de contractering en bedrijfsvoering

De periode van het RTA (2015-2016) stond in het teken van zorgcontinuïteit en een zachte landing. De wijze waarop professionals en organisaties worden bekostigd en gecontracteerd dient te passen bij de verwachtingen en ambities ten aanzien van integratie, ontschotting, samenwerking, kwaliteit en resultaatgerichtheid.

Afrekenen op productie ($p \cdot q$), subsidiëring van producten en diensten en klassieke aanbestedingsprocedure passen daar in de toekomst niet meer (of niet meer overall) bij, zodat veranderingen gewenst zijn.

Lokaal

- De gemeente zorgt ervoor dat de toegang goed op de hoogte is van de contractafspraken, zodat iedereen in de uitvoering weet waar een aanbieder op aangesproken kan worden en waarop de aanbieder de gemeente kan aanspreken.
- De gemeente is bereid om waar nodig en waar mogelijk de lokale schotten, primair die tussen de verschillende varianten van jeugdhulp en secundair in het brede sociale domein, weg te nemen.
- De gemeente trekt samen op met de BVO (relatie management/contractmanagement) in de gesprekken met aanbieders die veelvuldig in die gemeente zorg leveren.

Regionaal

- We werken toe naar andere bekostigingssystematieken met sterke prikkels tot samenwerking, sneller afschalen, domeinoverstijgend (samen)werken, inzetten van het netwerk, eigen kracht benutten, dichtbij de zorg organiseren e.d. In dat kader onderzoeken we welke vorm van resultaatbekostiging passend en mogelijk is.
- We vertalen de uitgangspunten voor transformatie in duidelijke contractafspraken die we door middel van contractmanagement monitoren.
- We betrekken cliëntenervaringen actief bij het inkoopproces en bij het opstellen van kwaliteitseisen.
- We gaan samen met aanbieders op zoek naar mogelijkheden om de administratieve lasten te beperken. De administratieve lasten worden voor aanbieders en gemeenten zoveel als mogelijk beperkt.
- We spreken vanuit de regio vanuit deze visie met één mond en bewegen aanbieders in de gewenste richting.
- We gaan onderzoeken of de huidige contractafspraken belemmeringen met zich meebrengen om domeinoverstijgend te kunnen werken.
- Vanuit onze gezamenlijke taak 'contractmanagement' sturen we actief op de mate waarin de aanbieders uitvoering geven aan onze transformatie-uitgangspunten. We gaan zoveel als mogelijk toetsen op de naleving van de contractafspraken t.a.v. transformatie.

C. Samenhang binnen de hele jeugdketen en tussen lokale veld en lokale toegang

Voorafgaand aan de periode van het RTA (2015-2016) hebben de gemeenten hun lokale toegang ingericht; deze was per 2015 overall operationeel. De lokale toegang is verschillend ingevuld met diverse functies en/of vooruitgeschoven posten, passend bij de lokale situatie. Alle toegangen werken in meer of mindere mate samen met professionals op de vindplaatsen en/of in integrale teams. Er is doorontwikkeling nodig in de samenhang tussen het lokale veld (onderwijs, welzijn, sportverenigingen, leerplicht, etc.) en de lokale toegang. Hoe beter de lokale samenhang, des te sterker is het vangnet rondom het kind en het gezin. Hierdoor kan eventuele problematiek vroegtijdiger worden gesignaleerd en preventief worden opgevangen.

Lokaal

- Wanneer we van aanbieders verwachten dat zij actief aansluiting zoeken met het lokale veld, verwachten we van de gemeenten dat zij actief sturen op een open houding en samenwerking tussen toegang, lokaal veld en de aanbieders.
- De gemeente is verantwoordelijk voor het versterken en eventueel uitbreiden van de toegang met specifieke expertise. Dit betreffen lokale keuzes die op verschillende manieren kan worden ingevuld. Voorbeelden hiervan zijn uitbreiding van ambulante specialistische hulp of GGZ expertise in de huisartsenpraktijk.

Regionaal

- Casusregie en procesregie (vanuit de lokale toegang) zijn primair een lokale verantwoordelijkheid. Echter, in het veld bestaat er soms verwarring over deze begrippen en welke rol aanbieders hierin moeten (kunnen) hebben. Om deze reden gaan we bij de contractering afspraken maken over de verantwoordelijkheden van de aanbieders ten opzichte van de lokale regisseurs.

D. Mogelijke programmalijnen

De verschillende opgaven en inhoudelijke ontwikkelingen rond transformatie krijgen lokaal gestalte. Regionale samenwerking, zoals hiervoor beschreven, helpt de gemeenten bij de lokale transformatie en bij het uitoefenen van de lokale verantwoordelijkheden

De regionale samenwerking staat ten dienste van de lokale transformatie.

Er zijn twee deelprogramma's gedefinieerd waarbij regionale samenwerking van meerwaarde is:

1. Sturen op kwaliteit en resultaten
2. Leren en ontwikkelen

1) Deelprogramma 'Sturen op kwaliteit en resultaten'

In dit deelprogramma werken we nadrukkelijk samen aan de verbinding met de professionele ondersteuning. Centraal in dit deelprogramma staat de vraag hoe wij als gemeenten gezamenlijk kunnen sturen op de kwaliteit en effectiviteit van het professionele ondersteuningsaanbod. Ook na de transformatie blijft dit een belangrijk onderdeel van het totaal, waar bovendien veel geld in omgaat. In dit deelprogramma zien we de volgende onderdelen:

- *IJssellands model voor bekostiging*
We willen bij de contractering overstappen van het bekostigen van productie naar het sturen op kwaliteit en resultaten. Daartoe gaan we samen met vertegenwoordigers van aanbieders werken aan een taal om resultaten in te beschrijven en een systematiek om dit te vertalen in een nieuwe vorm van bekostigen die past bij de herijkte visie en die aansluit op de lokaal/regionale opvattingen.
- *Contractmanagement en aanbiedercontacten*
Het is belangrijk dat aanbieders en organisaties van professionals worden betrokken bij de transformatie. Daartoe wordt in het verlengde van de contractering gewerkt aan relatie- en contractmanagement. Ook is het dagelijkse, plaatselijk contact met professionals en cliënten essentieel om de effectiviteit en efficiëntie van de professionele inzet te vergroten. In deze programmalijn bundelen en delen we de ervaringen van de gemeenten op dit punt.
- *Kwaliteitscriteria en monitoring*
Sturen op kwaliteit vraagt dat er een duidelijke definitie komt van kwaliteit en hoe we dat kunnen meten. Wanneer dat is uitgewerkt in eenduidige criteria en prestatie indicatoren (KPI's), kan dit in een stelsel van monitoring en evaluatie worden gevat. Daarmee worden periodiek management- en beleidsrapportages opgesteld (ook op het niveau van de gemeente). Hierbij gaan we ook zoeken naar een passende bijdrage vanuit cliëntenperspectief.
- *Terugdringen administratieve lasten*
Het vijfde uitgangspunt van de Jeugdwet (het terugdringen van regeldruk en administratieve lasten) is een breed gedeelde wens. Dit komt voor een deel tot stand door een nieuw stelsel van bekostiging op kwaliteit en resultaten, waarbij andere vormen van verantwoording horen. Ook kan vanuit de kwaliteitsmonitoring worden gewerkt aan de reductie van administratieve lasten, bijvoorbeeld door de benodigde verantwoordingsinformatie rechtstreeks uit het primaire proces af te leiden. In dit deelprogramma onderzoek we de mogelijkheden om tot nieuwe afspraken te komen die enerzijds de juiste verantwoording faciliteren en anderzijds de administratieve lasten substantieel verminderen.

2) Deelprogramma 'Leren en ontwikkelen'

In dit deelprogramma organiseren we het delen van kennis en ervaringen op een aantal inhoudelijke onderwerpen. Op basis van de actualiteit en de lokale wensen van gemeenten stellen we jaarlijks een agenda op met de onderwerpen en thema's die onderwerp zijn van dit programma. Daarbij bepalen we per thema op welke wijze de regionale samenwerking richting leren en ontwikkelen gestalte krijgt. Vooralsnog denken we voor 2017 aan de volgende thema's die in deelprogramma worden uitgewerkt:

- *Toegang en omgaan met verwijsbevoegde derden*
De lokale toegang (wijkteam, CJG) is het vliegwiel voor de transformatie. De professionals in toegang overzien de problematiek van jeugd en gezin in hun werkgebied en de mogelijkheden voor preventie en vroegsignalering, mede via de instellingen in hun werkgebied. Bij het transformeren van de bestaande routes naar zorg, zoeken zij afstemming met de verwijsbevoegde derden (huisartsen, schoolartsen, medisch specialisten, Gecertificeerde instellingen) om te verkennen in hoeverre ook voor de problematiek die daar wordt gepresenteerd transformatie mogelijk is. De ervaringen in de regio en de best-practices daarbij, worden in deze programmalijn uitgewerkt.
- *Onderwijs en jeugdhulp*
Net als de relatie met verwijsbevoegde derden, is de relatie met het onderwijs essentieel in de transformatie van de jeugdhulp. Het onderwijs is niet alleen een 'vindplaats' voor opvoedings- en ontwikkelingsproblemen. Het onderwijs is tevens een belangrijk actor bij het creëren van oplossingen met én zonder zorg. Dus is de afstemming van activiteiten van de gemeenten met het onderwijs belangrijk. In deze programmalijn verbinden we de ervaringen die de gemeenten op dit vlak opbouwen en zoeken we de best-practices daarbij.
- *Versterken van het lokale basisaanbod (nulde- en eerste lijn)*
De transformatie wordt vanuit het lokale veld aangestuurd. Bij de ontwikkeling van dat lokale veld kunnen wel elkaars ervaringen goed delen en benutten. In deze programmalijn verzamelen we en delen de ervaringen en best practices zoals die momenteel ontwikkeld worden in de regio.
- *Veiligheid en instellingen in het gedwongen kader*
Veiligheid is een basiskwaliteit voor een gezonde ontwikkeling en opvoeding. Helaas is dat niet altijd en overal gegarandeerd. De transformatie vraagt van de gemeente dat dit aspect specifieke aandacht krijgt, mede omdat ondersteuning vanuit een gedwongen kader door rechterlijke uitspraken minder onder gemeentelijk invloed staat. Samenwerking en afstemming met instellingen en organisaties is daarom essentieel voor een succesvolle transformatie; dat organiseren we in deze programmalijn.

4. Herziening bestuurlijke uitgangspunten bij de regionale samenwerking

Deze herijkte visie en de gezamenlijk aanpak betekenen dat enkele eerder gemaakte bestuurlijke uitgangspunten voor de regionale samenwerking worden herzien:

1. De financiële solidariteit die bij het RTA voor 2015/2016 werd afgesproken over 85% van het budget, wordt vanaf 2017 losgelaten. Een vorm van regionale (financiële) solidariteit blijft in stand voor bijzondere uitgaven in uitzonderlijke situaties: onvoorzien, onontkoombaar, onuitstelbaar en onbeïnvloedbaar). Hiervoor wordt een regeling ontwikkeld.
2. We streven naar ontschotting van de ondersteuning; integrale arrangementen², dus ook integratie van het aanbod van verschillende aanbieders en op termijn integratie binnen het brede sociaal domein (3D). Voor de jeugdhulp betekent dit nu eerst (vooral) integratie binnen de jeugdhulp (tussen J&O, j-LVB en j-GGZ) en de samenhang met het (passend) onderwijs.
3. Om te komen tot passend aanbod van ondersteuning, gaan we ruimte bieden voor de contractering van nieuw aanbod, ook als dat geleverd wordt door 'nieuwe' aanbieders. Jeugdhulp dient te allen tijde te voldoen aan onze kwaliteitseisen en toegangscriteria.
4. Met aanbieders die aantoonbaar bereid en in staat zijn tot het meebewegen met onze transformatieopgave gaan we meerjarige contracten aan; aanbieders waarbij dat niet duidelijk of twijfelachtig is, krijgen een jaarcontract aangeboden.
5. We gaan uit van overeenkomsten met aanbieders zonder budgetgaranties, de gemeente betaalt voor de ondersteuning die wordt afgenomen. De cliënt (kind/gezin) kiest de aanbieder van voorkeur die de specialistische (individuele) jeugdhulp biedt.
6. Keuzevrijheid voor de inwoner (kind/gezin) is meer dan de keuze voor de leverancier van de professionele ondersteuning; keuzevrijheid betekent dat de aanbieder in samenspraak met de cliënt (kind/gezin) passend maatwerk biedt.
7. De (gezamenlijke) bedrijfsvoering helpt ons mee de transformatie te realiseren; de bijdrage van de BVO bestaat uit het op tijd verzamelen en teruggeven van relevante, en op maat geleverde gegevens over de uitvoering van jeugdhulp in de regio. De BVO biedt haar diensten modulair aan, opdat gemeenten kunnen kiezen wat zij willen afnemen.

² Wat wordt verstaan onder integrale arrangementen wordt uitgewerkt.

Bijlage 1 Uitwerking van de 4 O's

In de werkconferentie met de bestuurders jeugd van de elf gemeenten d.d. 12 mei 2016 is onder andere gesproken over de verevening c.q. de mate waarin de 11 gemeenten solidair met elkaar willen zijn. Tijdens deze werkconferentie is door de wethouders gesproken over deze financiële solidariteit. Uit dit gesprek kwam dat men de financiële solidariteit (de verevening) wil loslaten en dat het begrip 'solidariteit' een meer beleidsmatige invulling krijgt.

De nieuwe vorm van financiële solidariteit voor extra uitgaven aan bijzondere situaties heeft het karakter van een soort 'calamiteitenverzekering'. Hierbij wordt uitgegaan van de 4 O's, te weten:

- onvoorzien;
- onuitstelbaar;
- onontkoombaar;
- onbeïnvloedbaar.

Onvoorzien

Iets waar je geen rekening mee hebt gehouden. Een onverwachte gebeurtenis of een niet vooruit te berekenen/ bepalen voorstel bij het samenstellen van de zorgkostenbegroting.

Onuitstelbaar

Het is niet verschuifbaar in de tijd (bijvoorbeeld tot het volgende begrotingsjaar). Het moet op korte termijn nodig zijn.

Onontkoombaar

Er is sprake van:

- een wettelijke verplichting, contract of overeenkomst;
- een uitgave waarbij uitstel leidt tot aansprakelijkheid;
- een ontwikkeling/ gebeurtenis die niet vermeden kan worden, er is geen alternatief.

Onbeïnvloedbaar

Er kan niets aan worden veranderd, het is noodzakelijk.

Proces

Het is aan de individuele gemeente om beroep hierop te doen. Een adviescomité zal op basis van dit verzoek tijdelijk worden samengesteld. Aan het eind van het begrotingsjaar kan op basis van dit advies een verrekening plaatsvinden verwijzend naar deze regeling.
